

A woman with long dark hair, wearing a light blue shirt, stands in a field of white flowers. She is holding a small bouquet of dark-colored flowers. The background is a soft, hazy sunset over a body of water, with a few wispy clouds. The overall mood is romantic and serene.

ยอดรัก

นางสาวเหมมิ่ง

ความรักของชายหญิงที่ก่อตัวมาจากความผูกพัน

เพ็ญนวล

ขอรักนายเหมือง

ความรักของชายหญิงที่ก่อตัวมาจากความผูกพัน

Copyright by Plernwalee © 2018. All Rights Reserved.

ความนำ

“ช่วยด้วย ๆ ๆ ช่วยธัญญาด้วยค่ะ ออก ๆ ๆ” เสียง
ธัญญาร้องละเมือกกลางดึกทำให้รามินทร์ตกใจตื่นและวิ่งเข้ามา
เคาะประตูห้องของธัญญาอย่างรวดเร็ว รามินทร์ไม่ลืมที่จะเอา
กุญแจสำรองที่เขามีติดมือมาด้วย

เขาไขกุญแจอย่างรวดเร็ว แล้วรีบวิ่งเข้าไปเรียกธัญญา
“น้องพี่ ๆ เป็นอะไรหรือเปล่า” รามินทร์ร้องเรียกน้องสาว
ของเขาด้วยเสียงอันดัง

“ฮือ ๆ ๆ พี่รามินทร์น้องฝันร้าย” ธัญญาโผล่เข้ากอดรามิ
นทร์อย่างรวดเร็ว แต่ทว่าความรู้สึกของรามินทร์ที่แผ่อกใหญ่กำยำ
ของเขาได้สัมผัสกับเต้านุ่มของสาวแรกที่อยู่ภายใต้ชุดนอน
บางหวิว

ยามนี้หัวใจแกร่งของชายหนุ่มเต้นเร่ราวกับกลองรัวดัง
พร้อมกันหลาย ๆ ลูก ... ตบ ๆ ตับ ๆ

“ฮือ ๆ ๆ ๆ ธัญญาฝันร้ายคะพี่รามินทร์” ธัญญากอดรามิ
นทร์แน่นขึ้น จนรามินทร์อดห้ามใจของเขาเอาไว้ไม่ได้ไหว พลัง
ดันร่างสวยของธัญญาออกเบา ๆ แล้วก้มลงหอมที่แก้มของ
ธัญญา และได้จูบไปที่ปากบางของธัญญาอย่างนุ่มนวล

กริ่ง.....

กริ่ง.....

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นหลายครั้ง แต่ ัญญา ก็ได้แค่มองเฉย ๆ
โทรศัพท์ดังขึ้นติด ๆ กันอีกหลายครั้ง เธอจึงเอื้อมมือออกไปหยิบ
โทรศัพท์ที่ขึ้นมากดรับอย่างเนิบ ๆ

“สวัสดีค่ะพี่ รามินทร์”

“ัญญา...ไปไหนมา กลับมาได้แล้วเหรอ พี่โทรหาัญญาทั้ง
วันทำไมไม่รับสายพี่” เสียงเข้มผ่านโทรศัพท์มือถือได้ตอบกลับมาทันที
ไม่ต่างกับการตะคอกแต่อย่างใด

“ัญญาไปเที่ยวมาค่ะพี่รามินทร์ ัญญาไม่ได้มองโทรศัพท์ว่าพี่
รามินทร์โทรเข้ามา ขอโทษนะค่ะ เพราะว่าัญญาเปิดแบบสั่นเอาไว้นะ
ค่ะ ไม่ทันได้สังเกต”

เธอตอบกลับรามินทร์ด้วยน้ำเสียงราบเรียบราวกับว่าเธอไม่ได้ทำอะไรผิดมาทั้งนั้น และไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่ารามินทร์โทรศัพท์มาหาเธอนับหลายสิบสายแล้ว

“ธัญญาเพิ่งจะกลับมาถึงเองคะ ยังไม่ทันได้นั่งเลยพี่รามินทร์ก็โทรมาก่อน” ธัญญาทำตาเล็ก ๆ เงี้ยวฟังอย่างตั้งใจอยากจะรู้เหมือนกันว่ารามินทร์จะว่าเธออย่างไรบ้าง

“หิาา...อะไรวะ! นี่มันจะดีหนึ่งแล้วเพิ่งจะถึงบ้าน ไปเที่ยวไหนมาทั้งวันเนี่ย แล้วทำไมเพิ่งกลับเอาชะปะานี้ เป็นสาวเป็นแล้ว ทำไมถึงได้กลับบ้านช้านัก ไม่ดีแล้วนะ...ธัญญา” รามินทร์ดุกลับธัญญาในทันที

ไม่มีเสียงโต้ตอบจากธัญญา...

“โอเคนะ กลับถึงบ้านแล้วก็ดีแล้ว อาบน้ำนอนซะ ดึกแล้ว วันนี้พี่จะสะสางงานให้เสร็จ อีกซักแป๊บก็จะกลับบ้านละ” รามินทร์เอ่ยบอกธัญญาน้องสาวต่างบิดาของเขา

ธัญญา สาวน้อยร่างบาง ลูกครึ่ง ไทย-อเมริกัน นัยน์ตาสวยคม เข้มสีฟ้ารับกับใบหน้าเรียวยาวรูปไข่ ปากนิด จมูกหน้อย หลานสาว

เจ้าของธุรกิจค้าอัญมณี เธอเพิ่งเรียนจบมาจากมหาวิทยาลัยชื่อดัง
เซนต์โดมินิกัน ยูนิเวอร์ซิตี ด้วยดีกรีเกียรตินิยมอันดับ 1 ด้านการ
ออกแบบอัญมณีโดยตรง

...วันนี้ เธอออกไปเที่ยวนอกบ้านกับเพื่อน ๆ ที่เพิ่งกลับมาจาก
ต่างประเทศเช่นเดียวกัน

รามินทร์ พี่ชายลูกติดของพ่อเธอกับภรรยาคนใหม่ โทรหาเธอ
ด้วยความโกรธและดุดัน รามินทร์เรียนจบมาจากมหาวิทยาลัยอันดับ
1 ของเมืองไทย ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีการผลิต เขา
มีอายุห่างจากธัญญา 5 ปีเท่านั้น

มธุรส แม่ของธัญญา เสียชีวิตตั้งแต่ธัญญายังเป็นเด็ก ๆ
และจำความยังไม่ได้มากนัก แต่ทว่ารามินทร์นั้นเขาเติบโตและคอย
ดูแลธัญญามาตั้งแต่เด็ก ๆ ด้วยความรักและจริงใจ

สุธารส ภรรยาใหม่ของ **กาวี** พ่อของธัญญา เธอก็รักและ
เอ็นดูธัญญาไม่ต่างไปจากรามินทร์เลย แต่ทว่าธัญญาเข้าใจผิดคิดว่า
สองแม่ลูกจะมาแย่งพ่อของเธอไป ดังนั้นธัญญาจึงมีเรื่องสุธารสกับรา
มินทร์ได้ปวดหัวเป็นประจำ